

- प्रकरणा तिसरे -

- शेतमजुरांची प्राथमिक माहिती -

३.१.१ :

शेतमजुरांची आर्थिकस्थिती जाणून घेण्यासाठी केलेल्या या पहाणीत कामेरी गावातील १२० शेतमजुरांचे सर्वेक्षण करण्यात आले, या सर्वेक्षणातील शेतमजुरांची वैयक्तिक व कौटुंबिक माहिती या प्रकरणात मांडलेली आहे. या माहितीच्या विश्लेषणातून कामेरी गावातील - शेतमजुरांच्या बाबतीत विविध अंगाचा परिचय होतो. सर्वेक्षण केलेल्या १२० शेतमजुरांपैकी ९३ (७७.५ टक्के) अल्पभूधारक, २२ (१८.३३ टक्के) भूहीन व ५ (४.१७ टक्के) खांडकरी शेतमजूर आहेत.

३.१.२ : शेतमजुरांचे जन्मगाव :

सर्व अल्पभूधारक व खांडकरी शेतमजूर कामेरी या गावातले आहेत. बावीस भूहीन शेतमजुरांपैकी एका (४.५५ टक्के) मजुराचे जन्मगाव वाकूड आहे. हे गाव कामेरी गावापासून ३० कि.मी. अंतरावर आहे. म्हणजेच - सर्वेक्षण केलेल्या १२० पैकी ११९ (९९.१७ टक्के) शेतमजूर कामेरी गावचेच आहेत.

३.१.३ : लिंगभेदानुसार वर्गीकरण :

मुलाखातीसाठी निवडलेल्या ९३ अल्पभूधारक शेतमजुरांमध्ये ८९ (९५.७ टक्के) पुरुष व ४ (४.३ टक्के) स्त्रीया होत्या. भूहीन शेतमजुरांमध्ये सर्व म्हणजे बावीस व खांडकरी शेतमजुरांमध्ये सर्व म्हणजे पाच पुरुष होते. म्हणजे एकूण १२० शेतमजुरांमध्ये ११६ (९६.६७ टक्के) पुरुष व चार (३.३३ टक्के) स्त्रीया होत्या. शेतमजूर कुटुंबांमध्ये स्त्री कर्त्यांचे प्रमाण फारच कमी आहे.

३.१.४ : वैवाहिक स्थिती :

मुलाखात घेतलेल्या ९३ अल्पभूधारकापैकी ९० (९६.७७ टक्के) व्यक्ती विवाहीत होत्या तर तीन (३.२३ टक्के) अविवाहीत आहेत. सर्व भूहीन व डांडकरी शेतमजूर विवाहीत आहेत.

३.१.५ : शैक्षणिक स्थिती :

अल्पभूधारक शेतमजुरांमध्ये ३७ (३९.७८ टक्के) शेतमजूर अशिक्षित तर ४५ (४८.३९ टक्के) प्राथमिक शिक्षणा घेतलेले आहेत. सात (७.७३ टक्के) माध्यमिक शिक्षणा घेतलेले तर चार (४.३० टक्के) कुटुंबप्रमुख उच्चशिक्षणा घेतलेले आहेत.

भूहीन शेतमजुरांमध्ये सात (३१.८३ टक्के) कुटुंबप्रमुख अशिक्षित तर पंधरा (६८.१८ टक्के) कुटुंबप्रमुख प्राथमिक शिक्षणा झालेले आहेत. डांडकरी शेतमजुरांमध्ये दोन (४० टक्के) कुटुंबप्रमुख अशिक्षित तर तीन (६० टक्के) कुटुंबप्रमुखांचे प्राथमिक शिक्षणा झालेले आहे.

सकूण १२० शेतमजूर कुटुंबांमध्ये ४७ (३९.१७ टक्के) शेतमजूर कुटुंबप्रमुख अशिक्षित, ६२ (५१.६४ टक्के) प्राथमिक, सात (५.८३ टक्के) माध्यमिक तर चार (३.३३ टक्के) शेतमजूर कुटुंबप्रमुखांचे उच्च माध्यमिक शिक्षणा झाले आहे. वडिलांच्या शिक्षणाचा विचार करता फक्त ११ (९.१७ टक्के) कुटुंबप्रमुखांचे वडीलांचे शिक्षणा प्राथमिक पर्यंत तर १०९ (९०.८३ टक्के) शेतमजुरांचे वडील अशिक्षित होते.

यावरून डांडकरी शेतमजुरांमध्ये अशिक्षितांचे प्रमाण जास्त आहे. तर अल्पभूधारक शेतमजुरांमध्ये माध्यमिक व उच्चमाध्यमिक शिक्षणा घेतलेले शेतमजूर आहेत.

शेतमजुरांची धर्म - जातवार विभागणी

अ.नं.	शेतमजुरांची धर्मानुसार विभागणी.	हिंदू शेतमजुरांची जातवार विभागणी	अल्पभूधारक शेतमजूर	भूमिहीन शेतमजूर	खंडकरी शेतमजूर	ए कु ण	संख्या	टक्केवारी	संख्या	टक्केवारी
स्तंभ क्र.	१	२	३	४	५	६	७	८	९	१०
१.	हिंदू	-	९०	९६.७७	२०	९०.९१	४	८०.००	११४	९५.००
२.	हिंदू	मराठा	४२	४६.६०	१०	५०.००	४	१००.००	५६	४९.१२
३.	हिंदू	महार	१०	११.११	१	५.००	-	-	११	९.६५
४.	हिंदू	मांग	१२	१३.१३	६	३०.००	-	-	१८	१५.७९
५.	हिंदू	चांभार	२	२.२२	१	५.००	-	-	३	२.६३
६.	हिंदू	धानगर	११	१२.१२	-	-	-	-	११	९.६५
७.	हिंदू	रामोशनी	१३	१४.१४	२	१०.००	-	-	१५	१३.१६
८.	हिंदू	स्कूण	९०	१००%	२०	१००%	४	१००%	११४	१००%
९.	मुस्लीम.	-	२	२.१६	२	९.०९	१	२०.००	५	४.१७
१०.	जैन	-	१	१.०८	-	-	-	-	१	०.८३
११.	स्कूण	-	९३	१००%	२२	१००%	५	१००%	१२०	१००%

३.१.६ : सामाजिक स्थिती :

तक्ता क्र.३.१ ची पहाणी केली असता असे आढळून येते की सर्व १२० शेतमजूर कुटुंबांमध्ये ११४ (९५ टक्के) शेतमजूर कुटुंबप्रमुख हे हिंदू - धर्माचे आहेत. ५(४.१७ टक्के) कुटुंबप्रमुख मुस्लीम धर्माचे तर एक(०.८३ टक्के) कुटुंबप्रमुख जैन धर्माचे आहेत.

अल्पभूधारक शेतमजुरांमध्ये ९० (९६.७७ टक्के) कुटुंबे हिंदू - धर्माची, दोन (२.१५ टक्के) कुटुंबे मुस्लीम धर्माची तर एक (१.०८ टक्के) कुटुंब जैन धर्मीय शेतमजुरांची आहेत. भूहीन शेतमजुरांमध्ये वीस - (९०.९१ टक्के) कुटुंबे हिंदू धर्मीयाची तर दोन (९.०९ टक्के) कुटुंबे मुस्लीम धर्मीय आहेत. छांडकरी शेतमजुरांमध्ये चार (८० टक्के) कुटुंबे हिंदू धर्मीयाची तर एक (२० टक्के) कुटुंब मुस्लीम धर्मीयांची आहेत.

तक्ता ३.१ वरूनच हिंदू धर्मीय कुटुंबीयांची जातीनुसार वर्गीकरणाची कल्पना येते, अल्पभूधारक शेतमजुरांमध्ये ९० कुटुंबे हिंदू धर्मीयांची आहेत. त्यांची जाती वर्गीकरणानुसार विभागणी करता ४२ (४६.६७ टक्के) मराठा, ११(१२.२२ टक्के) महार, १२(१३.३३ टक्के) मांग, दोन (२.२२ टक्के) - चांभार, ११(१२.२२ टक्के) धानगर तर १३(१४.४४ टक्के) रामोशी जातीच्या लोकांची कुटुंबे आहेत. भूहीन वीस हिंदू धर्मीय शेतमजूर कुटुंबांमध्ये दहा (५० टक्के) मराठा, एक (५ टक्के) महार, सहा (३० टक्के) मांग, एक (५ टक्के) चांभार व दोन (१० टक्के) रामोशी जातीच्या लोकांची आहेत. विशेष म्हणजे छांडकरी शेतमजुरांमधील चारही कुटुंबे, मराठा या जातीची आहेत.

शेतमजुरांची संख्या व जमीनीचे (जिरायत) आकारमान

अ.नं.	शेतमजुरांच्या जमीनीचे आकारमान (आरमधे)	अल्पभूधारक संख्या	शेतमजूर टक्केवारी	खंडजरी संख्या	शेतमजूर टक्केवारी	स कु ण	टक्केवारी
स्तंभ क्र.	१	२	३	४	५	६	७
१.	० ते १० पर्यंत	१८	१९.३५			१८	१८.३७
२.	११ ते २० पर्यंत	२१	२२.५८	१	२०.००	२२	२२.४५
३.	२१ ते ३० पर्यंत	१२	१२.९०			१२	१२.२४
४.	३१ ते ४० पर्यंत	१८	१९.३५	१	२०.००	१९	१९.३८
५.	४१ ते ५० पर्यंत	३	३.२३	१	२०.००	४	४.०८
६.	५१ ते ६० पर्यंत	१२	१२.८०			१२	१२.४५
७.	६१ ते ८० पर्यंत	६	६.४५			६	६.१२
८.	८१ ते १ हेक्टर	१	१.०८	१	२०.००	२	२.०४
९.	१.१ ते २ हेक्टर	२	२.१५	१	२०.००	३	३.०६
१०.	स कु ण	९३	१०० %	५	१०० %	९८	१०० %

३.२.१ : जमीन :

अल्पभूधारक व छांडकरी शेतमजूर यांच्याकडे असणारे जमीनक्षेत्रा तक्ता क्र. ३.२ वरून समजून येते. अल्पभूधारक व छांडकरी शेतमजूर, ९८ कुटुंबांपैकी/अशी आहेत की, ज्यांच्या वाटयाला कसण्यासाठी २० आरपेक्षा कमी जमीन आहे. ७५ कुटुंबाकडे कसण्यासाठी ५० आरपेक्षा कमी जमीन ताब्यात आहे. ९५ कुटुंबाकडे एक हेक्टरपेक्षा कमी जमीन ताब्यात आहे. म्हणजे वीस कुटुंबाकडे ५१ आर ते एक हेक्टर पर्यंत जमीन कसण्यासाठी आहे. तर फक्त तीन कुटुंबे अशी आहेत ज्यांच्याकडे एक ते दोन हेक्टरपर्यंत जमीन कसण्याकरता ताब्यात आहे.

अल्पभूधारक शेतमजूरामध्ये ५० आरपेक्षा कमी जमीन कसण्यासाठी ताब्यात असणा-या कुटुंबांची संख्या ७२ आहे. १९ कुटुंबांच्या ताब्यात ५१ आर ते एक हेक्टरपर्यंत जमीन आहे. तर फक्त दोन कुटुंबाकडे १.१ हेक्टर ते दोन हेक्टरपर्यंत जमीन कसण्यासाठी आहे.

छांडकरी शेतमजूरामध्ये ५० आरपेक्षा कमी जमीन कसण्यासाठी - ताब्यात असणारी तीन कुटुंबे आहेत. ५१ आर ते एक हेक्टर जमीन फक्त एक कुटुंब कसत आहे. तर एक कुटुंबाकडे १.१ हेक्टर ते दोन हेक्टर जमीन कसण्यासाठी आहे.

अल्पभूधारक व छांडकरी शेतमजूर मिळून असलेल्या स्कूपा ९८ - कुटुंबांपैकी फक्त तीन (३.६ टक्के) शेतमजूराने एक हेक्टर अथवा एक हेक्टर पेक्षा जास्त जमीन लागवडीखाली आहे तर फक्त वीस (२०.४१ टक्के) कुटुंबाकडे ५१ आर ते एक हेक्टरपर्यंत जमीन लागवडीखाली आहे. या लहान आकारमानाच्या शेतातून कोणातीही सुधारणा करणे अशक्य दिसते.

३.२.२ : जिरायत व बागायत जमीन :

अल्पभूधारक व छांडकरी शेतमजुरांकडे असणारी सर्व जमीन जिरायत (कोरडवाहू) आहे. (तक्ता क्र. ३.२) असमाधानकार पाऊस, जलसिंचनाच्या इतर सोयींचा अभाव, विविहरीतून कमी पाणी उपलब्ध होणे. या सर्व कारणांमुळे कामेरी गावात बागायत क्षेत्र छूपच कमी आहे.

३.३.१ : शेतमजुरांची गतिशीलता :

शेतमजुरांच्या गतिशीलतेचा विचार केल्यास फक्त भूहीन - शेतमजुरांपैकी एक शेतमजूर दुस-या गावचा अस्ताना कामेरीमध्ये शेतमजुरी करतो. या भूहीन शेतमजुरांमध्ये श्रमिकांची गतिशीलता ४.५५ टक्के दिसून येते. स्कूण १२० शेतमजूर कुटुंबाचा विचार करता हे गतिशीलतेचे प्रमाण फक्त ०.८३ टक्के आहे.

आंतरपिढीतील गतिशीलतेचा विचार करता भूहीन शेतमजूर कुटुंबांमध्ये हे प्रमाण २२.७३ टक्के (२२ पैकी ५) तर छांडकरी शेतमजूर कुटुंबांमध्ये हे प्रमाण २० टक्के (पाच पैकी एक) आहे. अल्पभूधारक - शेतमजुरांमध्ये आंतरपिढीतील गतिशीलता शून्य आहे. सर्व १२० शेतमजूर कुटुंबांमध्ये आंतरपिढीतील गतिशीलता ५ टक्के (सहा) आहे.

३.४.१ : तौलनिक साक्षरता :

अल्पभूधारक शेतमजुरांमध्ये साक्षरतेचे प्रमाण वाढल्याचे दिसून येते. कुटुंबप्रमुखांच्या वडीलांच्या शिक्षणाचा विचार केल्यास ८६ कुटुंबप्रमुखांचे वडील अशिक्षीत तर सात कुटुंबप्रमुखांच्या वडीलांचे प्राथमिक शिक्षण झाले आहे.

अल्पभूधारक शेतमजुरांमध्ये वडील व स्वतः शेतमजुर अशिक्षीत असणा-यांची संख्या ३८ (४४.१९ टक्के) आहे. शेतमजुर कुटुंबांपैकी ३९ - (४५.३६ टक्के) प्राथमिक, सात (८.१४ टक्के) माध्यमिक तर उच्च-माध्यमिक शिक्षणा घेणारे दोन शेतमजुरांच्या वीडलांचे मुळीच शिक्षण झालेले नाही. प्राथमिक शिक्षण झालेल्या शेतमजुरांपैकी पाच (११.३६ टक्के) शेतमजुरांच्या वीडलांचेही प्राथमीक शिक्षण झालेले होते, तसेच दोन उच्च-माध्यमिक शिक्षण झालेल्या शेतमजुरांच्या वीडलांचे प्राथमिक शिक्षण झालेले होते म्हणजे शेतमजुरांच्या आताच्या पिढीत साक्षरतेचे प्रमाण अगोदरच्या पिढीपेक्षा जास्त आहे.

भूहीन शेतमजुरांमध्ये वडील व स्वतः शेतमजुर अशिक्षीत अशा कुटुंबप्रमुखांचे प्रमाण सात (३६.८४ टक्के) आहे. वडील अशिक्षीत व - शेतमजुरांचे प्राथमीक शिक्षण असे बाराजण (४९.४२ टक्के) आहेत. म्हणजे १९ (८६.३६ टक्के) शेतमजुर कुटुंबप्रमुखांचे वडील अशिक्षीत तर फक्त तीन (१३.६४ टक्के) प्राथमिक शिक्षीत शेतमजुरांच्या वीडलांचे प्राथमिक शिक्षण झालेले आहे.

छांडकरी शेतमजुरांमध्ये चार (८० टक्के) अशिक्षीत वीडलांच्या मुलांपैकी दोन (५० टक्के) मुले अशिक्षीत व दोन (५० टक्के) शेतमजुरांचे प्राथमिक शिक्षण झालेले आहे. तर एक (२० टक्के) प्राथमीक शिक्षीत वीडलांच्या मुलाचे (शेतमजुरांचे) प्राथमिक शिक्षण झालेले आहे.

यावस्तुन असा निष्कर्ष निघतो की शेतमजुरांच्या भूहीन शेतमजुर गटात शैक्षणिक प्रगती झाली आहे. परंतु तौलनिकदृष्ट्या अल्पभूधारकांमध्ये भूहीन शेतमजुरांपेक्षा साक्षरतेचे प्रमाण जास्त आहे.

[illegible]

[illegible]

३.५.१: शेतमजुरांकडील जमीन व वडीलांकडील जमीन यांच्या

प्रमाणाची तुलना :

अल्पभू-धारक शेतमजूर कुटुंबप्रमुखा व त्यांच्या वडीलांची जमीन यांची तुलना तक्ता क्र. ३.३ मध्ये दिलेली आहे. त्यावरून असे आढळून आले आहे की, दहा आरपर्यंत स्वतःची मालकी असणा-या १८ कुटुंबप्रमुखांमध्ये चौदा (७७.७८ टक्के) शेतमजूर असे आहेत की त्यांच्या व वडीलांच्या जमिनी सरख्या आहेत. चार (२२.२२ टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलांची जमीन त्यांच्या जमिनीपेक्षा जास्त होती. अकरा ते वीस आरपर्यंत स्वतःच्या ताब्यात जमीन असणा-या एकवीस शेतमजुरांमध्ये तीन (१४.२९) टक्के शेतमजुरांचे जमीनक्षेत्र वडीलांच्या जमीनक्षेत्रापेक्षा जास्त आहे. सात (३३.३३ टक्के) शेतमजुरांच्या जमिनीचे क्षेत्र वडीलांचे जमीनक्षेत्र सारखेच आहे. तर अकरा (५२.३८) टक्के शेतमजुरांकडे असलेली जमीन त्यांच्या वडीलांकडे असलेल्या जमिनीपेक्षा कमी आहे.

एकवीस ते तीस आर क्षेत्राच्या गटातील बारा शेतमजुरापैकी सह (५० टक्के) शेतमजुरांचे जमीनक्षेत्र व वडीलांचे जमीनक्षेत्र सारखेच आहे. तर सहा (५० टक्के) शेतमजुरांचे जमीनक्षेत्र वडीलांच्या जमीनक्षेत्रा पेक्षा कमी आहे.

४१ ते ५० आर या गटातील तीन शेतमजुरापैकी एक (३३.३३ टक्के) - शेतमजुरांची जमीन व वडीलांच्या जमिनीचे क्षेत्र सारखेच आहे. तर दोन (६६.६७ टक्के) शेतमजुरांच्या जमिनीचे क्षेत्र वडीलांच्या जमीनक्षेत्रा पेक्षा कमी आहे.

५१ ते ६० आर या गटातील बारा शेतमजुरापैकी चार (३३.३३ टक्के) शेतमजुरांचे जमीनक्षेत्र वडीलांच्या जमीनक्षेत्रा स्वल्प आहे. तर आठ (६६.६७ टक्के) शेतमजुरांचे जमीनक्षेत्र वडीलांच्या जमीन क्षेत्रापेक्षा कमी आहे.

६१ ते ८० आर या जमीन गटातील सहा शेतमजुरांपैकी चार (६६.६७ टक्के) शेतमजुरांचे व वडीलांचे जमीनक्षेत्र सारखेच आहे. तर दोन (३३.३३ टक्के) शेतमजुरांचे जमीन क्षेत्र वडीलांच्या जमीनक्षेत्रापेक्षा कमी आहे.

८१ आर ते एक हेक्टर या गटातील एकूणत्या शेतमजुरांचे जमीनक्षेत्र वडीलांच्या जमीनक्षेत्रापेक्षा कमी आहे.

१.१ हेक्टर ते दोन हेक्टर या गटातील दोन शेतमजुरांपैकी एक (५० टक्के) शेतमजूर व वडीलांचे जमीनक्षेत्र समान. तर एका (५० टक्के) शेतमजुरांचे जमीनक्षेत्र वडीलांच्या जमीनक्षेत्रापेक्षा कमी आहे.

सर्वसाधारणपणे विचार करता असे दिसून येते की, सर्व २३ अल्पभू-धारक शेतमजूर कुटुंबप्रमुखांचे जमीनक्षेत्र व त्यांच्या वडीलांचे जमीनक्षेत्र यांची तुलना करता दहा आरपर्यंत जमीनक्षेत्र असणाऱ्यांमध्ये १८ (१९.३५ टक्के) शेतमजूर तर १९ (२०.४३ टक्के) वडीलांचा समावेश होतो. अकरा ते वीस आरपर्यंत जमीन असणाऱ्यांमध्ये एकवीस (२२.५८ टक्के) शेतमजूर व आठ (८.६० टक्के) वडील, एकवीस ते तीस आर जमीन गटामध्ये बारा (१२.९० टक्के) शेतमजूर तर दहा (१०.७५ टक्के) वडील, ३१ ते ४० आर गटात अठरा (१८.३५ टक्के) शेतमजूर व चौदा (१५.०५ टक्के) वडील तसेच ४१ ते ५० आर या गटात तीन (३.२३ टक्के) शेतमजूर व पाच (५.३८ टक्के) वडील आहेत. ५१ ते ६० आर या गटात सहा (६.४५ टक्के) शेतमजूर व आठ (८.६० टक्के) वडील, ६१ आर ते एक हेक्टर या गटात एक (१.०७ टक्के) शेतमजूर व तीन (३.२३ टक्के) वडील आहेत. तसेच १.१ हेक्टर ते दोन हेक्टर या जमीन गटात चौदा (१५.०५ टक्के) वडील असताना फक्त दोन (२.१५ टक्के) शेतमजूर आहेत. तर २.१ हेक्टरपेक्षा जास्त जमीन गटात फक्त चार वडीलांचाच समावेश आहे. तर एकही अल्पभू-धारक शेतमजूर नाही.

छाओडक्यात अकरा ते वीस आर, एकवीस ते तीस आर, एकतीस ते चाळीस आर, ५१ ते ६० ह आर, या जमीन गटात शे संख्या जास्त आहे तर दहा आर पर्यंत ४१ ते ५० आर, ६१ ते ८० व त्यावरील सर्व गटांमध्ये शेतमजुरापेक्षा वडीलांची संख्या जास्त विशेषतः कसून २०१ हेक्टरपेक्षा जास्त या गटामध्ये फक्त शेतमजुर वडीलांचाच समावेश होतो.

- ३७ -

तक्ता क्र० ३०४

भूमिहीन शेतमहुरांच्या जमीन मालकीचा तुलनात्मक तक्ता

अ.नं०	शेतमहुरांच्या जमीनीचे क्षेत्रापक	जमिन नाही	३१ ते ४९ ते	५० ते ८०	१ हेक्टर ते २ हेक्टर	२०१ हेक्टर पेक्षा जास्त	एकूण
१०	जमिन नाही	१५	३	१	१	१	२२
		(६६०१८)	(१३०६४)	(४०५५)	(४०५५)	(४०५५)	१०० %

भूहीन बावीस शोतमजुरांपैकी पंधारा (६८.१८ टक्के)
शोतमजुरांच्या वडीलांकडे जमीनी नाहीत (या गटातील सर्व -
शोतमजुरांना जमीनी नाहीत) म्हणजे ते भूहीन वडीलांचे भूहीन
पूत्रा आहेत. परंतु सात (३१.८२ टक्के) भूहीन शोतमजुर वडीलांची
जमीन असूनदेखील ते भूहीन आहेत. ते आपणास तक्ता क्र. ३.४
वरून स्पष्ट होते.

अ.नं.	शेतमजुरांच्या जमीनीचे क्षेत्राफळ (आर मध्ये)	शेतमजुरांच्या वडिलांच्या जमीनीचे क्षेत्राफळ (आर मध्ये)	जमीन नसलेले	११ ते २०	६१ ते ८०	१०१ हेक्टर ते २ हेक्टर	२०१ हेक्टर पेक्षा जास्त	ए कुण
संक्र.	१	२	३	४	५	६	७	८
१.	११ ते २०	१	१०० %					१ (१०० %)
२.	२१ ते ४०	१	१०० %					१ (२०.००)
३.	४१ ते ५०							१ (१०० %)
४.	५१ ते ६०							१ (२०.००)
५.	६१ ते ७०							१ (१०० %)
६.	७१ ते ८०							१ (२०.००)
७.	८१ ते ९०							१ (१०० %)
८.	९१ ते १००							१ (२०.००)
९.	१०१ ते ११०							१ (१०० %)
१०.	१११ ते १२०							१ (२०.००)
११.	१२१ ते १३०							१ (१०० %)
१२.	१३१ ते १४०							१ (२०.००)
१३.	१४१ ते १५०							१ (१०० %)
१४.	१५१ ते १६०							१ (२०.००)
१५.	१६१ ते १७०							१ (१०० %)
१६.	१७१ ते १८०							१ (२०.००)
१७.	१८१ ते १९०							१ (१०० %)
१८.	१९१ ते २००							१ (२०.००)
१९.	२०१ ते २१०							१ (१०० %)
२०.	२११ ते २२०							१ (२०.००)
२१.	२२१ ते २३०							१ (१०० %)
२२.	२३१ ते २४०							१ (२०.००)
२३.	२४१ ते २५०							१ (१०० %)
२४.	२५१ ते २६०							१ (२०.००)
२५.	२६१ ते २७०							१ (१०० %)
२६.	२७१ ते २८०							१ (२०.००)
२७.	२८१ ते २९०							१ (१०० %)
२८.	२९१ ते ३००							१ (२०.००)
२९.	३०१ ते ३१०							१ (१०० %)
३०.	३११ ते ३२०							१ (२०.००)
३१.	३२१ ते ३३०							१ (१०० %)
३२.	३३१ ते ३४०							१ (२०.००)
३३.	३४१ ते ३५०							१ (१०० %)
३४.	३५१ ते ३६०							१ (२०.००)
३५.	३६१ ते ३७०							१ (१०० %)
३६.	३७१ ते ३८०							१ (२०.००)
३७.	३८१ ते ३९०							१ (१०० %)
३८.	३९१ ते ४००							१ (२०.००)
३९.	४०१ ते ४१०							१ (१०० %)
४०.	४११ ते ४२०							१ (२०.००)
४१.	४२१ ते ४३०							१ (१०० %)
४२.	४३१ ते ४४०							१ (२०.००)
४३.	४४१ ते ४५०							१ (१०० %)
४४.	४५१ ते ४६०							१ (२०.००)
४५.	४६१ ते ४७०							१ (१०० %)
४६.	४७१ ते ४८०							१ (२०.००)
४७.	४८१ ते ४९०							१ (१०० %)
४८.	४९१ ते ५००							१ (२०.००)
४९.	५०१ ते ५१०							१ (१०० %)
५०.	५११ ते ५२०							१ (२०.००)
५१.	५२१ ते ५३०							१ (१०० %)
५२.	५३१ ते ५४०							१ (२०.००)
५३.	५४१ ते ५५०							१ (१०० %)
५४.	५५१ ते ५६०							१ (२०.००)
५५.	५६१ ते ५७०							१ (१०० %)
५६.	५७१ ते ५८०							१ (२०.००)
५७.	५८१ ते ५९०							१ (१०० %)
५८.	५९१ ते ६००							१ (२०.००)
५९.	६०१ ते ६१०							१ (१०० %)
६०.	६११ ते ६२०							१ (२०.००)
६१.	६२१ ते ६३०							१ (१०० %)
६२.	६३१ ते ६४०							१ (२०.००)
६३.	६४१ ते ६५०							१ (१०० %)
६४.	६५१ ते ६६०							१ (२०.००)
६५.	६६१ ते ६७०							१ (१०० %)
६६.	६७१ ते ६८०							१ (२०.००)
६७.	६८१ ते ६९०							१ (१०० %)
६८.	६९१ ते ७००							१ (२०.००)
६९.	७०१ ते ७१०							१ (१०० %)
७०.	७११ ते ७२०							१ (२०.००)
७१.	७२१ ते ७३०							१ (१०० %)
७२.	७३१ ते ७४०							१ (२०.००)
७३.	७४१ ते ७५०							१ (१०० %)
७४.	७५१ ते ७६०							१ (२०.००)
७५.	७६१ ते ७७०							१ (१०० %)
७६.	७७१ ते ७८०							१ (२०.००)
७७.	७८१ ते ७९०							१ (१०० %)
७८.	७९१ ते ८००							१ (२०.००)
७९.	८०१ ते ८१०							१ (१०० %)
८०.	८११ ते ८२०							१ (२०.००)
८१.	८२१ ते ८३०							१ (१०० %)
८२.	८३१ ते ८४०							१ (२०.००)
८३.	८४१ ते ८५०							१ (१०० %)
८४.	८५१ ते ८६०							१ (२०.००)
८५.	८६१ ते ८७०							१ (१०० %)
८६.	८७१ ते ८८०							१ (२०.००)
८७.	८८१ ते ८९०							१ (१०० %)
८८.	८९१ ते ९००							१ (२०.००)
८९.	९०१ ते ९१०							१ (१०० %)
९०.	९११ ते ९२०							१ (२०.००)
९१.	९२१ ते ९३०							१ (१०० %)
९२.	९३१ ते ९४०							१ (२०.००)
९३.	९४१ ते ९५०							१ (१०० %)
९४.	९५१ ते ९६०							१ (२०.००)
९५.	९६१ ते ९७०							१ (१०० %)
९६.	९७१ ते ९८०							१ (२०.००)
९७.	९८१ ते ९९०							१ (१०० %)
९८.	९९१ ते १०००							१ (२०.००)
९९.	१००१ ते १०१०							१ (१०० %)
१००.	१०११ ते १०२०							१ (२०.००)

छांडकरी शेतमजूर :

तक्ता क्र.३.५ चे निरीक्षण केल्यास असे दिसून येते की, या गटातील पाच शेतमजुरांपैकी एक (२० टक्के) शेतमजूर असे आहेत, ज्यांच्या वडीलांना जमीन नव्हती परंतु शेतमजुरांकडे मात्र अकरा ते वीस आर जमीन कसण्यासाठी आहे. ३१ ते ४० आर स्वतःकडे कसण्यासाठी जमीन असणा-या एका (२० टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलांकडे ६१ ते ८० आर जमीन होती. छांडाने ४१ ते ५० आर जमीन कसणा-या एका (२० टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलांचे जमीनक्षेत्र १.१ हेक्टर ते दोन हेक्टर तर ८१ आर ते एक हेक्टर जमीन कसणा-या एका (२० टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलांच्या जमीनक्षेत्रा ११ ते २० आर आहे.

सकंदरीत पहाणी करून असे निदर्शनास येते की या गटातील पाच शेतमजुरांपैकी एका (२० टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलांकडे जमीन नव्हती, परंतु चार (८० टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलांकडे जमीन असूनही ते छांडकरी शेतमजूर बनले आहेत.

जिरायत बागायत :

सर्व अल्पभूधारक, छांडकरी शेतमजुरांच्या बाबत असे आढळून आले आहे की, त्यांच्याकडे असणारी सर्व जमीन जिरायत आहे. (तक्ता क्र. ३.२) परंतु त्यांच्या वडीलांच्या जमीनीचा विचार केल्यास असे दिसून येते की, ९३ अल्प-भू-धारक शेतमजुरांपैकी ८५ (९१.४० टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलांची सर्व जमीन जिरायत होती. चार (४.३० टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलांच्या जमीनीपैकी ६० टक्के जमीन जिरायत होती. तर चार (४.३० टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलांच्या जमीनीपैकी ७० टक्के जमीन जिरायत होती.

आठ (८.६० टक्के) अल्प भू-धारक शेतमजुरांच्या वडीलांच्या जमीनीपैकी सरासरी ३५ टक्के जमीन बागायत परंतु शेतमजुराकडील सर्व - जमीनी मात्र पूर्ण जिरायत आहेत.

बावीस भूहीन शेतमजुरांपैकी १५ (६८.१८ टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलांकडे जमीन नव्हती. तर उरलेल्यापैकी एका (४.५५ टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलांकडे ५० टक्के जमीन जिरायत होती. दुस-या एका (४.५५ टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलांकडे ८० टक्के जमीन जिरायत होती तर पाच (२२.७३ टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलांची सर्व जमीन जिरायत होती.

भूहीन शेतमजुरांमध्ये दोन (९.०९ टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलांची सरासरी ३५ टक्के जमीन बागायत होती. परंतु मुले भूहीन शेतमजूर बनली आहेत.

पाच छांडकरी शेतमजुरांमधील एका (२० टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलांना जमीन नव्हती. एका (२० टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलाकडील सर्व जमीन जिरायत आहे. दुस-या एका (२० टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलां कडील जमीनीपैकी ६० टक्के जमीन जिरायत होती. तर उरलेल्या दोन (४० टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलांच्या जमीनीपैकी ८० टक्केमेक्षा जास्त जमीन जिरायत होती.

छांडकरी शेतमजुरांमधील तीन (६० टक्के) शेतमजुरांच्या वडीलांच्या जमीनीपैकी सरासरी २६.६७ टक्के जमीनी बागायत होत्या.

8251
A.

.....४२/-

शेतमजूर कुटुंबाचे आकारमान (व्यक्ती)

अ.नं.	शेतमजूर कुटुंबाचे आकारमान (व्यक्ती)	अल्पभूधारक शेतमजूर	भूहीन शेतमजूर	छांदकरी शेतमजूर	स कु ण
संभा क्र.		संख्या	टक्केवारी	संख्या	टक्केवारी
१.	१ ते २	७	७.५३	७	५.८३
२.	३	१२	१२.९०	२	२.०९
३.	४	३०	३२.२६	६	२७.२७
४.	५	२५	२६.८८	८	३६.३६
५.	६	१५	१६.१३	४	१८.१८
६.	७ व ७ पेक्षा जास्त	४	४.३०	२	२.०९
७.	सकूण	९३	१०० %	२२	१०० %
				५	१०० %
				१२०	१०० %

३.६.१ : कुटुंबाचे आकारमान :

तक्ता क्र. ३.६ चे निरीक्षाणे केले असता असे निदर्शनास येते की, १३ अल्पभू-धारक शेतमजुरांच्यापैकी सात (७.५३ टक्के) कुटुंबामध्ये एक ते दोन व्यक्ती आहेत. बारा (१२.९० टक्के) शेतमजूर कुटुंबामध्ये तीन व्यक्ती तीस (३२.२६ टक्के) शेतमजुरांच्या कुटुंबामध्ये चार व्यक्ती पंचवीस (२६.८८ टक्के) शेतमजुरांच्या कुटुंबामध्ये पाच व्यक्ती, तर सहा व्यक्ती आणि सात व सातपेक्षा अधिक व्यक्ती कुटुंबामध्ये असणा-या शेतमजुरांचे प्रमाण अनुक्रमे पंधारा (१६.३३ टक्के) आणि चार (४.३० टक्के) आहे.

यामध्ये चार व पाच व्यक्ती असे कुटुंबाचे आकारमान असणा-या शेतमजुरांचे प्रमाण ५५ (५९.१४ टक्के) आहे.

वीस शेतमजुरांमधील दोन (९.०९ टक्के) शेतमजुरांच्या कुटुंबाचे आकारमान तीन व्यक्तीचे, सहा (२७.२७ टक्के) शेतमजुरांच्या कुटुंबामध्ये चार व्यक्ती, तसेच कुटुंबामध्ये सदस्य व्यक्ती पाच असणा-या शेतमजुरांचे प्रमाण आठ (३६.३६ टक्के) आहे. तर सहा व्यक्ती आणि सात व - सातपेक्षा जास्त व्यक्तीचे कुटुंब असणा-या शेतमजुरांचे प्रमाण अनुक्रमे चार (१९.१८ टक्के) आणि दोन (९.०९ टक्के) आहे.

यामध्ये चार व पाच व्यक्तीचे कुटुंब असणा-या शेतमजुरांचे प्रमाण चौदा (६३.६४ टक्के) आहे.

पाच खांडकरी शेतमजुरांमधील दोन (४० टक्के) शेतमजुरांच्या कुटुंबाचे आकारमान चार व्यक्तीचे तर तीन (६० टक्के) शेतमजुरांच्या - कुटुंबामध्ये पाच व्यक्ती आहेत.

सूचना १२० शेतमजुरांमध्ये असे आढळून येते की ज्यांच्या कुटुंबाचे आकारमान चार व पाच व्यक्ती आहेत अशा शेतमजुरांचे प्रमाण - ७४ (६१.६७ टक्के) आहे. अल्पभू-धारक, भूहीन, व डांडकरी या तीन गटातील शेतमजुरांच्या कुटुंबाच्या आकारमानाची तुलना केली असता असे दिसून येते की भूहीन कुटुंबांमध्ये मोठे कुटुंब (पाचपेक्षा जास्त) असणा-या प्रमाण सर्वात जास्त म्हणजे २७.२७ टक्के असून अल्पभू-धारक शेतमजुरांमध्ये ते प्रमाण धोडसे कमी म्हणजे (२०.४३ टक्के) आहे. डांडकरी शेतमजुरांमध्ये कोणाचेही कुटुंब मोठे नाही.

३.७.० : शेतमजूर कुटुंबाची साक्षरता :

सर्व शेतमजुरांच्या कुटुंबातील सर्व सदस्यांच्या शिक्षणाचे प्रमाण कसे आहे. हे आपणास त्याच्या शैक्षणिक पातळीवरून व व्यक्तीगत - पातळीवरून पुढीलप्रमाणे पहाता येईल.

३.७.१ : अल्पभू-धारक शेतमजूर :

अल्प-भू-धारक शेतमजूर कुटुंबांमधील सर्व व्यक्तींची संख्या ३९४ आहे. त्यांची शैक्षणिक पातळीवर विभागणी केल्यास असे दिसून येते की, १८८ (४७.२२ टक्के) व्यक्ती अशिक्षित आहेत. यामध्ये ३७ (१९.६८ टक्के) शेतमजूर स्वतः, ६२ (३२.९८ टक्के) पत्नी, २७ (१४.३७ टक्के) मुले, २१ (११.७४ टक्के) मुली, ८ (४.२६ टक्के) वडील, २९ (१५.४३ टक्के) माता, व चार (२.१३ टक्के) बहीण भाऊ यांचा समावेश होतो. प्राथमिक - शिक्षण घेणा-यामध्ये १४१ (३५.७८ टक्के) व्यक्तींचा समावेश होतो. यामध्ये ४६ (३२.६२ टक्के) शेतमजूर स्वतः, १३ (९.२२ टक्के) पत्नी, - ४३ (३०.५० टक्के) मुले, ३१ (२९.९९ टक्के) मुली, तीन (२.१३ टक्के)

वडील, तर पाच (३.५५ टक्के) बहीण भाऊ यांचा समावेश होतो. माध्यमिक शिक्षा घेणा-या ४६ (११.६८ टक्के) व्यक्तीमध्ये - सहा (१३.०४ टक्के) शेतमजूर स्क्तः, एक (२.१७ टक्के) पत्नी, - २६ (५६.५२ टक्के) मुले, दहा (२१.५४ टक्के) मुली तर तीन (६.५२ टक्के) बहीण भाऊ यांचा समावेश होतो. उच्च माध्यमिक शिक्षा घेणा-या अठरा (४.५७ टक्के) व्यक्तीमध्ये चार (२२.२२ टक्के) शेतमजूर स्क्तः तर चौदा (७७.७८ टक्के) मुले आहेत. महाविद्यालयीन शिक्षा घेणारी एक (०.२५ टक्के) व्यक्ती आहे. त्यामध्ये मुलाचाच समावेश होतो.

या आकडेवारीची व्यक्तीगत पातळीवर विभागणी केल्यास असे दिसून येते की ९३ शेतमजूर कुटुंब प्रमुखांपैकी ३७ (३९.७८ टक्के) अशिक्षित ४६ (४९.७८ टक्के) प्राथमिक तर सहा (६.४५ टक्के) व चार (४.३० टक्के) अनुक्रमे माध्यमिक व उच्च माध्यमिक शिक्षा घेतलेले आहेत. अल्पभूधारक शेतमजुरांच्या पत्नीचा विचार करता, एकूण १८५ असून त्यामध्ये ६२ (८१.५७ टक्के) अशिक्षित, तेरा (१७.११ टक्के) प्राथमिक तर एक (१.३१ टक्के) माध्यमिक शिक्षा घेतलेल्या आहेत. मुलांची संख्या १११ (२८.१७ टक्के) असून त्यात सत्तावीस (२४.३२ टक्के) अशिक्षित आहेत. तर ४३ (३८.७४ टक्के) प्राथमिक, २६ (२३.४२ टक्के) माध्यमिक, चौदा (१२.६१ टक्के) उच्च माध्यमिक तर एका (०.९० टक्के) मुलांचे महाविद्यालयीन शिक्षा झालेले आहे मुली ६२ (१५.७४ टक्के) आहेत. त्यामध्ये ३१ (३३.८७ टक्के) अशिक्षित, ३१ (५० टक्के) प्राथमिक, दहा (१६.१३ टक्के) माध्यमिक शिक्षित आहेत. वडीलांच्या शिक्षणाचा विचार केल्यास ह्यात असणा-या अकरा वडीलांपैकी आठ (७२.७३ टक्के) अशिक्षित तर तीन (२७.२७ टक्के) प्राथमिक शिक्षा झालेले आहेत. शेतमजुरांच्या ह्यात असणा-या २९ म्हणजे सर्व माता अशिक्षित आहेत. भाऊ-बहीण - १२ (३.०५ टक्के) यांच्यापैकी चार (३३.३३ टक्के) अशिक्षित पाच - (४१.६७ टक्के) प्राथमिक तर तीन (२५ टक्के) माध्यमिक शिक्षा झालेले आहेत.

वरील निरीक्षणावरून असा निष्कर्ष निघतो की, पुरुषांमध्ये स्त्रियांपेक्षा साक्षरतेचे प्रमाण जास्त आहे. स्त्रियांमध्ये प्राथमिक पर्यंतचे सुध्दा शिक्षण घेण्याचे प्रमाण अल्प आहे. तसेच माध्यमिक व उच्च माध्यमिक शिक्षणाचा विचार करता पुरुषांचेच शिक्षणाचे प्रमाण जास्त आहे.

मुलामुलींच्या शिक्षणाचा विचार केल्यास असेच आढळून येते की उच्चमाध्यमिक व महाविद्यालयीन शिक्षणामध्ये मुलांचीच मक्तेदारी आहे. मुलींना मुख्यत्वे प्राथमिक व जेमतेम माध्यमिक पातळीपर्यंतचेच शिक्षण मिळते.

३.७.२ :

भूहीन शेतमजुरांच्या कुटुंबातील सर्व व्यक्तींची संख्या १०८ आहे. त्यांची शैक्षणिक पातळीवर विभागणी केल्यास असे दिसून येते की ५४ (५० टक्के) व्यक्ती अशिक्षित आहेत. त्यापैकी आठ (१४.८१ टक्के) शेतमजूर स्वतः, सतरा (३१.४८ टक्के) पत्नी, नऊ (१६.६७ टक्के) मुले, सात (१२.९६ टक्के) मुली, एक (१.८५ टक्के) वडील, पाच (९.२६ टक्के) माता, तर सात (१२.९६ टक्के) भाऊ बहिण आहेत. शिक्षित व्यक्तीपैकी - ४३ (३९.८१ टक्के) प्राथमिक शिक्षण घेतलेल्या असून त्यापैकी चौदा (३२.५६ टक्के) शेतमजूर स्वतः, पाच (११.६३ टक्के) पत्नी, एकोणिस (३०.२३ टक्के) मुले, सहा (१३.९५ टक्के) मुली तीन (६.९८ टक्के) वडील, एक (२.३३ टक्के) माता तर एक (२.३३ टक्के) बहिण-भाऊ आहेत. माध्यमिक शिक्षण घेतलेल्या दहा (९.२६ टक्के) व्यक्तीमध्ये सहा - (६० टक्के) मुले व चार (४० टक्के) मुलींचा समावेश आहे. तर उच्च माध्यमिक शिक्षण घेत असलेली एक (०.९३ टक्के) व्यक्ती म्हणजे मुलेच आहेत.

३.७.३ : छांडकरी शेतमजूर :

यामध्ये येणा-या चौवीस व्यक्तींचा विचार केल्यास शैक्षणिक दृष्ट्या नऊ व्यक्ती अशिक्षित आहेत. त्यापैकी दोन (२२.२२ टक्के) - शेतमजूर स्वतः, तीन त्यांच्या (३३.३३ टक्के) पत्नी, तर मुले, मुली, आई व बहीण भाऊ प्रत्येकी एक (११.११ टक्के) अशिक्षित आहेत. तेरा प्राथमिक शिक्षित व्यक्तीमध्ये तीन (२३.०८ टक्के) शेतमजूर स्वतः, दोन (१९.३८ टक्के) पत्नी, पाच (३८.४६ टक्के) मुले तर मुली, आई व बहीण भाऊ प्रत्येकी एक (७.६९ टक्के) प्राथमिक शिक्षित आहेत - माध्यमिक व उच्च माध्यमिक शिक्षण घेणा-या प्रत्येकी एक (४.१७ टक्के) व्यक्ती मध्ये मुलांचाच समावेश आहे.

शैक्षणिक पातळीचे व्यक्तिगत पातळीवर पृथक्करण केल्यास असे दिसून येते की पाच शेतमजूर कुटुंब प्रमुखांमध्ये दोन (४० टक्के) अशिक्षित तर तीन (६० टक्के) प्राथमिक शिक्षण घेतलेले आहेत. स्त्रियांमध्ये तीन (६० टक्के) अशिक्षित तर दोन (४० टक्के) प्राथमिक शिक्षण घेतलेल्या आहेत. मुलांचा विचार केल्यास आठ मुलांपैकी एक (१२.५० टक्के) अशिक्षित, पाच (६५.५० टक्के) प्राथमिक तर माध्यमिक व उच्चमाध्यमिक शिक्षण घेणा-यांचे प्रमाण प्रत्येकी एक (१२.५० टक्के) आहे. दोन मुलीपैकी एक (५० टक्के) अशिक्षित तर दुसरी (५० टक्के) प्राथमिक शिक्षण झालेले आहे. त्याचप्रमाणे दोन बहीण-भाऊ व दोन माता यांच्यामध्येही अशिक्षित व प्राथमिक शिक्षितांचे प्रमाण प्रत्येकी एक (५० टक्के) आहे.

यामध्ये स्त्री-पुरुष शिक्षण प्रमाण तुलना करता असे आढळून येते की सुशिक्षितांमध्ये पुरुषांचे प्रमाण ६० टक्के आहे. तर अशिक्षितांमध्ये स्त्रियांचे प्रमाण ६० टक्के आहे.

मुलामुलींच्या शिक्षणाचा तुलनात्मक विचार केल्यास असे दिसून येते की मुलींमध्ये अशिक्षितांचे प्रमाण 40 टक्के आहे. तर हे प्रमाण - मुलांमध्ये 12.40 टक्के आहे. मुले, माता, बहीण भाऊ यांच्या सुशिक्षित अशिक्षितांचे प्रमाण समान म्हणजे 40 टक्के आहे.

३.७.४ :

सर्व शेतमजूर व त्यांच्या कुटुंबियांचा विचार करता असे दिसून येते की, शेतमजुरांपैकी छांडकरी शेतमजुरांमध्ये अशिक्षितांचे प्रमाण ४० टक्के इतके जास्त आहे. तर भूहीनांमध्ये हे प्रमाण कमी म्हणजे ३६.३६ टक्के आहे. प्राथमिक शिक्षणा संदर्भात भूहीन शेतमजुरांचे प्रमाण जास्त ६३.६४ टक्के आहे. अल्पभूधारकांमध्ये ते प्रमाण कमी ४९.४६ टक्के आहे. माध्यमिक व उच्च माध्यमिक शिक्षित असणारे सर्व शेतमजूर अल्पभू-धारक शेतमजूर आहेत.

स्त्रियांमध्ये अशिक्षितांचे प्रमाण अल्पभूधारकांमध्ये जास्त (८१.५७ टक्के) आहे. तर छांडकरी स्त्रियांमध्ये हे प्रमाण कमी म्हणजे ६० टक्के आहे. प्राथमिक शिक्षणाच्या बाबतीमध्ये छांडकरांच्या - स्त्रियांमध्ये हे प्रमाण ४० टक्के आढळते. तर अल्पभूधारक शेतमजुरांमध्ये हेच प्रमाण कमी म्हणजे १७.११ टक्के आहे. माध्यमिक शिक्षण घेतलेल्या स्त्रिया म्हणजे एक अल्पभूधारक आहे.

मुलांच्या बाबत पहाता अशिक्षितांचे सर्वात जास्त प्रमाण - (३१.०३ टक्के) भूहीनांमध्ये तसे सर्वात कमी प्रमाण १२.५० टक्के छांडकरी शेतमजुरांच्या मुलांमध्ये आहे. प्राथमिक शिक्षणाच्या बाबत छांडकरी मुलांमध्ये हे प्रमाण जास्त (६५.५० टक्के) आढळते. तर अल्पभूधारक शेतमजुरांमध्ये हे प्रमाण कमी (३२.७४ टक्के) आहे. माध्यमिक शिक्षणात

अल्पभूधारकांच्या मुलामध्ये २३.४२ टक्के तर छांडकरी मुलांच्यामध्ये हे शिक्षण प्रमाण १२.५० टक्के आहे. उच्चमाध्यमिक शिक्षणात - अल्पभूधारकांमधील मुलांचे प्रमाण १२.६१ टक्के तर भूहीनांमध्ये हे प्रमाण ३.४५ टक्के आहे. महाविद्यालयीन शिक्षण घेणारी सर्व मुले अल्पभूधारकांची मुले आहेत.

मुलींच्या शिक्षणाचा विचार केल्यास अशिक्षित मुलीचे जास्त प्रमाण (५० टक्के) छांडकरी शेतमजूर कुटुंबातील मुलीचे तर कमी प्रमाण ३३.८७ टक्के अल्पभू-धारक शेतमजुरांमधील मुलीचे आहे. अल्पभूधारक व छांडकरी या दोन गटातील शेतमजुरांच्या मुलीमध्ये प्रत्येकी समान म्हणजे सन्नास टक्के तर भूहीन शेतमजुरांच्या मुलीमध्ये हे प्रमाण ३५.२९ टक्के आहे. माध्यमिक शिक्षणात फक्त अल्पभूधारक शेतमजुरांच्या मुलीचा समावेश आहे.

वरील दोन शैक्षणिक गटांपैकी शेतमजूर व त्यांच्या पत्नी यांच्या शिक्षणाचा विचार केल्यास पुरुषांमध्ये साक्षरतेचे प्रमाण अधिक आहे. किंबहुना माध्यमिक व उच्च-माध्यमिक क्षेत्रात पुरुषांचेच प्रमाण (संख्या) अधिक आहे. मुलामुलींच्या शिक्षण गटाचा विचार केल्यास मुलीमध्ये अशिक्षितांचे प्रमाण अधिक आहे. तर माध्यमिक व उच्चमाध्यमिक शिक्षण गटामध्ये मुलांचे प्रमाण जास्त आहे. महाविद्यालयीन शिक्षण गटामध्ये फक्त मुलेच आहेत.

३.८.० :

शेतमजुरांच्या निवासाबद्दल त्यांची असणारी माहिती मोळा करण्यात आली तसेच त्यांच्याकडे असलेल्या बैल-बैलगाडी, नांगर-औजारे,

पेक्षा कमी जमीन असणारे आहेत. सहकारी संस्थेचे सभासद असणा-या व्यक्ती पाच अशा आहेत की ज्यांची जमीन ५० आरपेक्षा कमी आहे. ५० आर पेक्षा कमी जमीन असणा-या शेतमजुरीमध्ये १७ कोंबडया असणारे २० बक-या असणारे व २७ गाई-म्हेशी असणारे शेतमजूर आहेत.

५१ आर ते १ हेक्टर जमीन गटात असणा-या सर्व एकोणीस व्यक्तींची स्वतःची घारे आहेत. यांच्यामध्ये सहकारी संस्थेचे सभासद असणारे दोन, कोंबडया व बक-या असणारे प्रत्येकी एक व गाई-म्हेशी असणा-या सहा शेतमजुरांचा समावेश होतो.

१.१ हेक्टर ते २ हेक्टर जमीन असणा-या शेतमजुरांपैकी नांगर ओजारारे तसेच गाई-म्हेशी असणारा प्रत्येकी एक शेतमजूर आहेत.

दहा आरपर्यंत या जमीन गटातील १८ शेतमजुरांमध्ये स्वतःच्या घरामध्ये रहाणा-या शेतमजुरांचे प्रमाण सतरा (१४.४४ टक्के) आहे. ११ ते २० आर गटातील २१ शेतमजुरांपैकी स्वतःच्या घारात रहाणा-यांचे प्रमाण १९ जण (९०.४८ टक्के) आहे. तसेच २१ ते ४० आर गटामधील १८ शेतमजुरांपैकी सतरा जण (९४.४४ टक्के) स्वतःच्या घारात रहातात.

छांडकरी शेतमजुरांच्याकडे बैल-बैलगाडी, नांगर-ओजारारे, सहकारी संस्था सभासदत्व, कोंबडया, बक-या, गाई, म्हेशी यापैकी काहीही नाही. घाराच्या बाबतीत असे आढळून येते की या गटात असणा-या पाच शेतमजुरांपैकी ४१ ते ५० आर व १.१ हेक्टर ते दोन हेक्टर जमीन - कसणां-यापैकी दोन (४० टक्के) शेतमजुरांची घारे भाड्याची तर तीन (६० टक्के) शेतमजुरांची घारे स्वतःची आहेत.

३०८०२ :

घारे व प्राण्यांची मालकी या संबंधात गोळा केलेल्या माहितीचे विश्लेषण शेतमजुरांच्या शैक्षणिक माहितीच्या संदर्भात मांडले अस्ता पुढील गोष्टी स्पष्ट होतात.

अशिक्षित असणा-या अस्तीस अल्पभू-धारक शेतमजुरांपैकी ३६ (९४.७४ टक्के) शेतमजूर स्वतःची घारे असणारे तर दोन (५.२६ टक्के) भाड्याची घारे असणारे शेतमजूर आहेत. दोन बैलगाडी व नांगर औजार असणारे, तीन सहकारी संस्थांचे सभासद आहेत. आठजणांकडे कोंबड्या, सातजणांकडे बक-या तर आठ जणांकडे गाई-म्हेशी आहेत.

प्राथमिक शिक्षण झालेल्या ४४ शेतमजुरांपैकी छप्परात व भाड्याच्या घारात रहाणा-या शेतमजुरांचे प्रमाण प्रत्येकी २.२७ टक्के आहे. प्राथमिक शिक्षित शेतमजुरांमध्ये बैल-बैलगाडी, नांगर-औजार, असणारे प्रत्येकी तीन शेतमजूर आहेत तर नऊ कोंबड्या असणारे, तेरा बक-या असणारे व बावीस गाई-म्हेशी जवळ असणारे आणि तीन सहकारी संस्थांचे सभासद आहेत.

माध्यमिक व उच्चमाध्यमिक शिक्षण गटामध्ये अनुक्रमे सात व चार शेतमजूर स्वतःची घारे असणारे आहेत. माध्यमिक शिक्षितामध्ये कोंबड्या, बक-या असणारे प्रत्येकी एक तर गाई-म्हेशी असणारे दोन शेतमजूर आहेत. उच्चमाध्यमिक शिक्षित एक व्यक्ती सहकारी संस्थेची सभासद आहे. तर दोन गाई-म्हेशी असणारे शेतमजूर आहेत.

अशिक्षित व प्राथमिक शिक्षित शेतमजुरांमध्ये भाड्याच्या घारी व छप्परात रहाणारे शेतमजूर आहेत परंतु त्यांच्याकडे बैल-बैलगाडी नांगर-औजार तसेच कोंबड्या बक-या गाई-म्हेशी असणा-यांचे प्रमाण ८५ टक्के पेक्षा जास्त आहे.

बावीस भूहीन शेतमजुरांमध्ये बैल-बैलगाडी, नांगर-ओजारे, कोणाकडेच नाहीत व सहकारी संस्थेचे सभासद कोणीही नाही. तर दोन शेतमजुरांकडे कोंबड्या, पाच शेतमजुरांकडे बक-या, व सहा शेतमजुरांकडे गाई-म्हेशी आहेत.

भूहीन सात अधीक्षित शेतमजुरांपैकी तीन (४२.८६ टक्के) स्वतःचे घर असणारे तर चार (५७.१४ टक्के) भाडेकरू शेतमजूर आहेत. यामध्ये प्रत्येकी एकजण बकरी, एकजण गाई-म्हेशी असणारे आहेत.

प्राथमिक शिक्षित पंधरा शेतमजुरांपैकी एकजण (६.६७ टक्के) छप्परात रहाणारा, दोन (१३.३३ टक्के) भाडेकरू तर बाराजण - (८० टक्के) स्वतःचे घर असणारे आहेत. तसेच कोंबड्या असणारे दोन बक-या असणारे चार तर गाई-म्हेशी असणारे पाच शेतमजूर आहेत.

भूहीन प्राथमिक शिक्षितांमध्ये स्वतःचे घर असणारांचे प्रमाण जास्त आहे. पाच छांडकरी शेतमजुरांमध्ये दोन अधीक्षित शेतमजुरांपैकी एकजण (५० टक्के) स्वतःचे घर असणारे तर एकजण (५० टक्के) - भाड्याच्या घरात रहाणारे आहेत. प्राथमिक शिक्षणा घेतलेल्या तीन शेतमजुरांपैकी दोन (६६.६७ टक्के) स्वतःचे घर असणारे तर एकजण (३३.३३ टक्के) भाड्याच्या घरात रहाणारे आहेत. प्राथमिक शिक्षित शेतमजुरांमध्ये स्वतःचे घर असणारांचे प्रमाण जास्त आहे.

सर्व १२० शेतमजुरांच्या पहाणीवरून असा निष्कर्ष निघतो की अधीक्षित शेतमजुरांमध्ये भाड्याच्या घरात रहाणा-या शेतमजुरांची संख्या सुशिक्षित शेतमजुरांपेक्षा जास्त आहे. छप्परामध्ये रहाणारे दोन्हीही (अल्पभूधारक एक व भूहीन एक) प्राथमिकशिक्षित शेतमजूर आहेत. माध्यमिक व उच्च माध्यमिक शिक्षणा घेतलेल्यामध्ये सर्वजण स्वतःची घरे असणारे आहेत.

३.८.३ : कुटुंबाचे आकारमान :

निवासासंबंधी व पक्षी प्राणी यांच्या मालकीबद्दलची माहिती कुटुंबाच्या आकारमानाच्या संदर्भात मांडली असता येणारे निष्कर्ष - अभ्यासाला सहाय्यभूत ठरणारे आहेत.

अल्पभूधारकांमध्ये एक ते दोन व्यक्तींचे कुटुंब असणा-या सात शेतमजुरांमध्ये सहा (८५.७१ टक्के) स्वतःची घारे असणारे व एक (१९.२९ टक्के) भाड्याच्या घारात रहाणारे आहेत. त्यांच्यामध्ये बक-या असणारे दोन तर गाई-म्हेशी असणा-या एका शेतमजुराचा समावेश आहे. तीन व्यक्तींच्या कुटुंबांमध्ये सर्वच्या सर्वजण म्हणजे बाराजण स्वतःची घारे असणारे शेतमजूर आहेत. त्यापैकी दोघो सहकारी संस्थांचे सभासद आहेत. तर कोंबड्या, बक-या व गाई-म्हेशी असणा-या - शेतमजुरांची संख्या अनुक्रमे एक, एक व चार आहे. चार व्यक्तींच्या कुटुंबात येणा-या तीस शेतमजुरांपैकी एकजण (३.३३ टक्के) छप्परात रहाणारे, एकजण (३.३३ टक्के) भाडेकरू तर २८ (९३.३३ टक्के) स्वतःचे घर असणारे आहेत. त्यांच्यामध्ये बैल-बैलगाडी असणारे एक, नांगर-औजार असणारे एक, व सहकारी संस्थेचे सभासद असणारे दोन शेतमजूर आहेत. कोंबड्या, बक-या, गाई-म्हेशी असणारे शेतमजूर अनुक्रमे चार-पाच व बारा आहेत. पाच व्यक्ती असणा-या पंचवीस कुटुंबातील चौवीसजण (९६ टक्के) स्वतःचे घर असणारे तर एक (४ टक्के) भाड्याचे घर असणारे शेतमजूर आहेत. यामध्ये बैल-बैलगाडी नांगर-औजार असणारे दोन जण आहेत. तर एक अल्पभू-धारक शेतमजूर सहकारी संस्था सभासद आहे. तसेच कोंबड्या असणारे ७, बक-या असणारे ९, तर गाई-म्हेशी असणारे ४ शेतमजूर आहेत. सहा व्यक्तींच्या पंधरा कुटुंबातील सर्वजण स्वतःचे घर असणारे शेतमजूर आहेत. यांच्यामध्ये बैल-बैलगाडी, नांगर-औजार, प्रत्येकी एक व सहकारी संस्थेचे सभासद असणारे दोन शेतमजूर आहेत. तसेच

कोंबड्या बक-या व गार्ड-म्हेशी असणा-या शेतमजुरांची संख्या अनुक्रमे पाच,तीन व दहा आहे. सात व्यक्तीपेक्षा जास्त व्यक्ती असणा-या कुटुंबामध्ये सर्वजण (चार) स्वतःचे घर असणारे आहेत. यामध्ये बैल-बैलगाडी व नांगर औजार असणारे प्रत्येकी एका शेतमजुराचा समावेश आहे.

सर्वसाधारणपणे चार पांच व सहा व्यक्ती असणा-या - कुटुंबामध्ये बैल-बैलगाडी, नांगर-औजार, तसेच पशु व पक्षांची संख्या जास्त आहे आणि सहकारी संस्थेच्या सभासदत्वाचे प्रमाण जास्त आहे.

बावीस भूहीन शेतमजुरांमध्ये तीन व्यक्तींच्या कुटुंबामध्ये दोन शेतमजुर कुटुंबाचा समावेश होतो पैकी एकाचे स्वतःचे घर तर दुसरा एक भाड्याच्या घरात रहातो. त्यांच्याकडे पशुपक्षी नाहीत. चार व्यक्तींचे कुटुंब असणा-या सहा शेतमजुरांमध्ये चौघो (६६.६७ टक्के) स्वतःचे घर असणारे तर दोघो (३३.३३ टक्के) भाड्याच्या घरात रहाणारे आहेत. या शेतमजुरांमध्ये एक शेतमजुरांकडे बक-या तर एकाकडेच गार्ड-म्हेशी आहेत. पाच व्यक्तींचे कुटुंब असणा-या आठ शेतमजुरांपैकी सातजण (८७.५० टक्के) स्वतःचे घर असणारे तर एक (१२.५० टक्के) भाड्याच्या घरात रहाणारे आहेत. त्यांच्यामध्ये कोंबड्या, बक-या असणारे प्रत्येकी दोघो तर गार्ड-म्हेशी असणारे तीन शेतमजुर आहेत. सहा व्यक्ती असणा-या चार कुटुंबामध्ये दोघोजण (५० टक्के) स्वतःच्या घरात तर उरलेले दोघो (५० टक्के) भाड्याच्या घरी राहतात. या शेतमजुरांपैकी प्रत्येकी दोन शेतमजुरांकडे बक-या व गार्ड-म्हेशी आहेत. सातपेक्षा जास्त व्यक्ती संबंधीत दोन शेतमजुर कुटुंबांपैकी एकजण - स्वतःच्या घरी राहतात. तर दुसरे भाड्याच्या घरात राहतात. यामध्ये एकाच शेतमजुराकडे बक-या आहेत.

सर्वसाधारणापणे चार, पाच व सहा व्यक्तींच्या कुटुंबामध्ये पशुपक्षी यांची संख्या जास्त आहे.

पाच छांडकरी शेतमजुरांमध्ये चार व्यक्तीचे कुटुंब असणा-या दोन शेतमजुरांकडे सर्वांचे स्वतःचे घर आहे. तर पाच व्यक्तीचे कुटुंब असणा-या तीन शेतमजुरांमध्ये दोघो (६६-६७ टक्के) भाड्याच्या घारात व एकजण (३३-३३ टक्के) स्वतःच्या घारात रहाणारे आहेत. त्यांच्यापैकी कोणाकडेही पशुपक्षी नाहीत. तसेच त्यांच्यापैकी कोणीही सहकारी संस्थेचे सभासद नाहीत.

सर्व १२० शेतमजुरांचा अभ्यास करून असे दिसून येते की, -
अल्पभूधारकांमध्ये स्वतःचे घर असणारांचे प्रमाण सर्वात जास्त -
(९५-७० टक्के) आहे. त्याखालोखाल ते भूहीन शेतमजुरांमध्ये (६८-१८ टक्के) आहे. तर छांडकरी शेतमजुरांमध्ये हे प्रमाण सर्वात कमी म्हणजे साठ टक्के आहे. भाड्याच्या घारात रहाणा-या शेतमजुरांमध्ये छांडकरी शेतमजुरांचे प्रमाण जास्त (४० टक्के) आहे भूहीनांमध्ये ते प्रमाण कमी (२७-२८ टक्के) व अल्पभूधारकांमध्ये हे सर्वात कमी (३-२२ टक्के) आहे.

अल्पभू-धारकांमध्ये, बैल-बैलगाडी, नांगर-औजारे व पशुपक्षी असणा-यांचे प्रमाण कमी क्षेत्राफळाची जमीन असणा-यात जास्त आहे.

३.९.० : उत्पन्नवस्तु :

निवास, औजारे, जनावरे व पक्षी यांची गोळा केलेली माहिती शेतमजुरांच्या उत्पन्नाच्या संदर्भात मांडून या सदरात चर्चा केली आहे. उत्पन्न पहाणीवरून असे दिसून येते की अल्प-भू-धारक शेतमजुरांमध्ये कमी उत्पन्न गटामध्ये स्वतःचे घर असणारांचे प्रमाण कमी नाही. बैल-बैलगाडी, नांगर-औजारे मात्र दरसाल ५००० रुपयापेक्षा जास्त उत्पन्न असणा-यांकडेच आहेत. प्राणीपक्षीसुद्धा ५००० रुपये उत्पन्नपासून वाढत

जावून ७००० रुपये पुढील उत्पन्न गटात कमी झालेले आहे. भूहीन - शेतमजुरांमध्ये ५००१ ते ५५०० रुपये वार्षिक उत्पन्न असणा-या गटातच ब भाड्याच्या घरात रहाणारे व छप्परात रहाणारे शेतमजूर आहेत. प्राणी व पक्षी असणा-यांचे प्रमाण वरील उत्पन्न गटात जास्त आहे. भूहीनांकडे बैल-बैलगाडी, नांगर-औजार नाहीत.

या सर्व १२० शेतमजुरांच्या उत्पन्न गटानुसार निवासाची स्थिती पाहिली असता साधारणपणे ३,००० रुपये पेक्षा कमी व ३,५०१ ते - ५,५०० रुपये या उत्पन्न गटातील शेतमजूर वगळता बाकी सर्व उत्पन्न गटातील सर्व शेतमजूर स्वतःच्या घरी रहातात जास्त उत्पन्न गटाच्या शेतमजुरांकडे प्राणी पक्षी आहेत. म्हणून ते वरील उत्पन्न गटात आहेत असे म्हणावे जास्त संयुक्तीक ठरेल.

३.१० :

या प्रकरणात शेतमजुरांच्या प्राथमिक माहितीच्या आधारे घेतलेल्या आढाव्यावरून असे दिसून येते की, बहुतेक सर्व शेतमजूर कामेरी गावचेच असून त्यात पुरुषांचे प्रमाण जास्त आहे. त्यांच्यातील साक्षरतेचे प्रमाण ६१.६६ टक्के आहे. बहुतेक सर्व शेतमजूर हिंदू आहेत. तीन-चवथ्यांश अल्पभूधारक व हांडकरी शेतमजुरांकडे अर्ध्या हेक्टरपेक्षा कमी, वीस टक्के शेतमजुरांकडे अर्धा ते एक हेक्टर व फक्त तीन (३.०१) शेतमजुरांकडेच १ ते २ हेक्टर जमीन आहे. शेतमजुरांची भौगोलिक गतिशक्ती फारच अल्प आहे. मागील पिढीपेक्षा या पिढीत शैक्षणिक पातळी सुधारलेली आहे. शेतमजुरांमधील जमीनीचे प्रमाण मागील पिढीपेक्षा कमी झालेले आहे. ६२ टक्के शेतमजुरांच्या कुटुंबाचे आकारमान चार ते पाच व्यक्तीचे आहे. म्हणजे शेतमजुरांची कुटुंबे आकाराने मोठी नाहीत. शेतमजुरांच्या

कुटुंबातील सभासदांची शैक्षणिक पातळी वाढत असली तरी -
माध्यमिक व उच्च माध्यमिक शिक्षणात मुलांचीच मक्तेदारी दिसून
येते. मुलींना प्राथमिक शिक्षणापलीकडे संधी मिळत नाही.
९० टक्के शेतमजुरांची स्वतःची घारे आहेत. बैल-बैलगाडी, नांगर -
औजारे असणारे शेतमजूर फक्त अल्पभूधारक शेतमजुरांमध्येच आहेत.
परंतु त्यांचे प्रमाण फारच अल्प आहे. सहकारी संस्थांचे सभासद
फक्त अल्प भूधारक असले तरी त्यांचे प्रमाण नगण्य आहे. गाई-म्हैशी
शेळ्या ही जनावरे व कोंबड्या बहुतेकाकडे नाहीत. यावरून एकूण
आर्थिक दारिद्र्याची कल्पना येते.

.